

Alkotmánybíróság IV/114-1/2021 ügyszám
Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/114 - 4 /2021
Példány:	3p. 1986/10, Bene Erzsébet
Melléklet:	0 db

alábbi terjesztem elő:

Alkotmányjogi panasz

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Balassagyarmati Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának 38.Bv.456/2020/2. számú végzését és az azt helybenhagyó, Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bpkf.313/2020/8 számú, 2020. december 21-én kézbesített végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést megsemmisíteni szíveskedjék.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének III. Cikke, (kínzás és-embertelen bánásmód tilalma) és XXVIII. cikk (1) bekezdése (bírószághoz való fordulásjoga).

Kérelmem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27. § (1) bekezdése, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisíti az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Indítványozó (személyem) érintettségét igazolja, hogy a végzés az Indítványozó büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (továbbiakban Bv. tv.) 10/A. § szerinti kártalanítási ügyben született, amelyben kérelmezői minőségben vettem részt. A csatolt végzést 2020. december 21-én kézbesítették, így az Abtv. 31. § (1) alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra. amire az AB adott még 30 nap haladékot 2021. január 28.-án amit 2021. február 08.-án kaptam kézhez. A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés, alapvető alkotmányjogi jelentőségű (Abtv. 29. §), mivel az Indítványozónak több Alaptörvényben védett jogát is sérti. Indítványozót a jelen ügy tárgyát képező bírósági döntések az ítélt dolog jogintézményének alkalmazásával - az ítélt dolog kirívóan jogsértő kiterjesztő értelmezésével - a bíróság megfosztotta Panaszost a bírósághoz való fordulás jogától. Indítványozótól a 2013. március 24-től, 2020. szeptember 21-ig tartó fogvatartási időszakára vonatkozóan - a minden jogszabályi feltételnek megfelelő eljárási határidőn belül előterjesztett - kártalanítási kérelmem elbírálását megtagadták, arra hivatkozva, hogy a törvényi feltételeket nem tettem meg. Indítványozó az eljárásban nem tudta érvényesíteni kártalanítási igényét mivel, kérelmét formai okra hivatkozva elutasították érdemi vizsgálat nélkül. Indítványozót így megfosztották attól az alapjogától, hogy jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. Az ügy kiemeltjelentősége továbbá abban is megmutatkozik, hogy Indítványozó emberi méltóságát is érinti, hiszen az Alaptörvény III. Cikkében foglalt kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmód tilalmának, a Magyar Állam általi be nem tartását kompenzáló eljárás során sérültek Indítványozó Alaptörvényben védettjogai. A bírósági végzések Indítványozót alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények vonatkozásában az E.IEB joggyakorlatával ellentétesen és így a jogalkotói szándékkal ellentétesen fosztja meg kompenzációtól, más hatékony hazai jogorvoslat hiányában. Mindezért a jelen beadványban tárgyalt kérdéssel a T. Alkotmánybíróságnak érdemben kell foglalkoznia. A panasz hangsúlyozottan nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe, a beadványbanfoglaltakat semmiképpen nem lehet ekkéntértelmezni, az egyértelműenellentétes lenne az Indítványozó előadásával és annak szándékolt tartalmával. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozóként kérem adataim zártan kezelését.

TÉNYEK

1/6

Indítványozó szabadságvesztés büntetését 2013 márciusában kezdte meg, ami során több büntetés-végrehajtási intézetben is volt elhelyezve. Büntetésem alatt, zömében még nem volt megfelelően elkülönítve a mellékhelység a zárkákban, csupán egy függönnyel került leválasztásra – valahol az sem volt, vagy wc-ülöke sem - előzetes letartóztatás – 6 hónapra a Fővárosi Bv. Intézetben voltam, ahonnan enyhébb intézkedés alá helyeztek majd bírói végzésre ismét előzetes letartóztatásba kerültem. Büntetésemet 2017. március 24.-én kezdtem meg jogerősen. Ezt követően folyamatosan más-más intézetbe kerültem. Indítványozó folyamatosan alapvető jogokat sértő körülmények között volt fogvatartva. egyik büntetés-végrehajtási intézetben sem tudták biztosítani a részére a jogszabályban előírt nagyságú mozgásteret/életteret, és emellett más az elhelyezéshez kapcsolódó körülmények is súlyosbították sérelmeit. A zárkák nem megfelelő szellőzését, és természetes fény hiánya amit a túl kicsi ablakok okoztak, nem voltak megfelelő világítási körülménynek, poloskák és egyéb bogarak hemzsegték a zárkákban. Indítványozó sérelmezte a nem megfelelő orvosi ellátás mellett, a rossz higiéniai körülményeket. Indítványozó a Bv. tv. 144/B. § szerinti panaszában kérte minden esetben a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokát, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények javítása vagy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelmek ellensúlyozása érdekében tegye meg a szükséges intézkedéseket. Az intézetparancsnokok határozataikban az indítványozó panaszát megalapozottnak találták, megállapították, hogy a Befogadási és Fogvatartási Bizottság állásfoglalása szerint a jogszabályban előírt élettér 1 főre jutó minimumát az intézetben fennálló állandó túlszűfolttság miatt nem tudják biztosítani. Indítványozó a Bvt. tv. 10/A. § (1) bekezdésében meghatározott, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelmei kompenzálását kérte. A kártalanítás egy napra eső összegét a Bv. tv. 10/A. § (3) alapján a kártalanítás egy napra eső legmagasabb 1.600. (ezerhatszáz) forintos összegével számítani. A Balassagyarmati Törvényszék Büntetés-végrehajtási csoportjának önálló aláírási joggal eljáró bírósági titkára végzésével 38.Bv.456/2020/2 Indítványozónak előterjesztett kérelmét elutasította, mivel a panaszomat nem értelmezte panasznak. Bv. tv. az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás eseteit pontosan meghatározza, és bár ezek közül egyik sem volt megállapítható az előterjesztett kérelemmel kapcsolatban a Balassagyarmati Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának végzése a kérelmet annak érdemi vizsgálata nélkül a jogszabályban fel nem sorolt okra hivatkozva elutasította. A Bv. tv. 70/A. § (5) bekezdéseszerint a büntetés-végrehajtásbíró a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül az iratok alapján elutasítja, ha a kérelem elkésett, a kérelem nem az arra jogosulttól származik, az elítélt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt nem terjesztette elő vagy a kérelemben megjelölt időszakra vonatkozóan az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB az államot kártérítésre kötelezte, vagy a polgári bíróság kártérítést vagy sérelemdíjat ítélt meg. A kérelem nem volt elkésett, az a jogosulttól származott, a 144/B. §-ban meghatározott panaszt Indítványozó előterjesztette és a kérelemben megjelölt időszakra vonatkozóan az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az E.IEB nem kötelezte az államot kártérítésre és polgári bíróság sem ítélt meg kártérítést vagy sérelemdíjat. A döntés ellen Indítványozó fellebbezéssel él amelyben kifejtett azon álláspontját is, hogy a Bv.tv. 10/A.§ (5) bekezdésének nyelvtani értelméből nem következik egyértelműen, hogy a kártalanítási panaszra ilyen formai és tartalmi követelmény társul. A kérelem tehát úgy került elutasításra, hogy nem áll fenn jogszabályban meghatározott elutasítási ok és a kártalanításra való jogosultság a büntetés-végrehajtási intézetek által szolgáltatott adatok alapján is megalapozott volt. Indítványozó fellebbezésében felhívta a bíróság figyelmét arra, hogy a Bv. tv. 10/A. § (5) bekezdése tartalmaz olyan feltételeket, ami a 70/A. § (5) bekezdésében felsorolt elutasítási okok között is felsorolásra kerülnek. A törvény szövege a kérelem formai követelményeit tekintve azonban a kártalanítási igényt írásban a parancsnok felé tett panasszal érvényesíthető, felsorolás nem tartalmazza konjunktív feltételként. mivel ebben az esetben az „írásban” kitétel feleslegessé válik - hiszen - értelemszerűen írásban lehet csak nyilatkozni. Vagyis abból, hogy a jogalkotó benne hagyta a jogszabályban az "írásban" feltételt is, lehetővé tette, hogy más írásos formában is előterjeszthető legyen a panasz. Ezért nem következik a jogszabályból a panasz előterjesztésének kizárólagos módjaként, azért sem lehetne elutasítási ok, mivel az elutasítási okok között nincsen nevesítve. Indítványozó arra is kitért,

hogy a bíróság által hivatkozott Miniszteri indokolás nem lehet alapja jogszabályban meg nem határozott jogkövetkezmény alkalmazásának. A T/1 7572. számú törvényjavaslat indokolása a következőt tartalmazza a Bv. tv. 10/A. §-át érintő szövegcserehez "A gyakorlatban nehézséget okoz, hogy a kártalanítás iránti kérelmekben gyakran nem jelölik meg a kérelmezők azt, hogy a kártalanítás kifizetéséhe, milyen fizetési számlára történjen. Ezért a hiánypótlásrafelhívásokelkerülése- ami adminisztratív terhet jelent (érdekében célszerű jogszabályi szinten rögzíteni azt, hogy a kérelmet milyen adattartalommal kell benyújtani. A kérelem benyújtására szolgáló nyomtatványt) jelenleg nem kötelező jelleggel - a 16/2014. (XII. 19.) IMrendelet 8. sz. melléklete tartalmazza. Főlegmivel hogy a jogszabálymódosítás célja nem lehetett az, hogy a megfelelő adattartalommal előterjesztett kártalanítási kérelem elutasításra kerüljön. A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3. Beüf.332/2018/2. számú végzésében az első fokú döntést helyben hagyta. A bíróság döntésének rendkívül rövid indokolása Indítványozó érvelését nem cáfolja meg, csupán ismételten megállapítja, hogy a kérelem elutasításának volt helye. Fogvatartási időszakra vonatkozóan a kártalanítási kérelem elbírálását, a korábbi kártalanítási eljárásban nem tudta panaszos a kártalanítási igényét érvényesíteni, kérelmét formai okra hivatkozva utasították el érdemi vizsgálat nélkül.

BIROI DONTESALAPTORVENYELLENESSÉGÉNEKAZ. OKA

Alkotmánybíróság a 36/2013. (XII. 5.) AB határozatában kimondta, hogy abban az esetben, ha egy adott hazai jogszabály azonos tartalmú az Egyezményben, vagy annak valamelyik Kiegészítő Jegyzőkönyvében foglalt joggal, vagy ha e jog biztosítására irányuló kötelezettség teljesítését szolgálja, az Alaptörvény Q) cikkéből az is következik, hogy az Alkotmánybíróságnak tartózkodnia kell az adott jogszabály (vagy jogszabályi rendelkezés) olyan értelmezésétől, amelynek elkerülhetetlen következménye a vállalt nemzetközi jogi kötelezettség megsértése és Magyarország sorozatos elmarasztalása lenne a Bíróság előtt. A kínzás és emhertelen bunásmod tilalma Alaptörvény III. Cikk Az Egyezmény 3. Cikkét az egyik legalapvetőbb cikkének kell tekinteni, amely az EurópaTanácsot megalkotó demokratikus társadalmak alapértékeittesfti meg (lásd: Pretty v. Egycsült Királyság, no. 2346/02, § 49, ECHR 2002-III). Ellentétben az Egyezmény más rendelkezéseivel, abszolút módon van megfogalmazva, kivétel, fenntartás, az Egyezmény 1 5. Cikke szerinti eltérés lehetősége nélkül (lásd. inter ulia: Chuihal v. Egycsült Királyság, 1996.

Alkotmánybíróság releváns gyakorlata.

Az Alkotmánybíróság a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés abszolút tilalmát kimondó rendelkezés [Alkotmány 54. § (2) bek" illetve Alaptörvény III. cikk (1)bek.] tartalmának részletes kifejtésével először a 32/2014 (XI. 3.) számú határozatában foglalkozott. Ebben a döntésében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy bár az Alaptörvény külön cikkben szabályozza az emberi élethez és méltósághoz való jogot (II. cikk) és a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmát (III. cikk), az alkotmányozó hatalom normaszerveztésimódjacsupánformaikülönállástvalósít meg, így az Alkotmánybíróság értelmezésében a III. cikk (1) bekezdésében megjelenő tilalmak az emberi élethez és méltósághoz való jog megsértése tilalmának önálló, speciális megfogalmazásai is egyben. E felfogásösszhangban van az Egyezmény 3. cikkének EJEB által kifejtett tartalmával is, amely szerint az említett tilalmak megszegése az emberi méltóságsérelmét is jelenti. A fogvatartottak alapjogaiba "[...] történő beavatkozás jogalapját a büntető eljárásban meghozott jogerős ítélet teremti meg. a tényleges korlátozás. beavatkozás azonban a végrehajtás menetében történik. Az egyének helyzetében jogilag ugyan az elítélés, ám ténylegesen a végrehajtás ténye váltja ki az érzékelhető változást. " [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992. 27. 31.. legutóbb megerősítve: 30/2013. (X. 28.) AB határozat, ABH 2013,892,902.] Az Alkotmánybíróság mindezekre figyelemmel hangsúlyozza, hogy a kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmának abszolút jellegéből következik, hogy érvényesülését minden esetben - így a fogvatartás végrehajtása során is - biztosítani kell.

Fenti elvek jelen ügyre alkalmazva

Balassagyarmati Törvényszék végzései sértik az Alaptörvény III. Cikkét, mivel a 2013. március 23. napjától 2020. szeptember 22. napjáig terjedő időszakra az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények tekintetében Indítványozó sérelmei nem kerültek kompenzálásra. Olyan sérelmeket hagytak figyelmen kívül ezzel, mint a mellékhelyiség zárkánbelüli elkülönítésének hiánya - ami abban az esetben is rendkívül súlyos megalázó körülmény, ha a jogszabályban előirt mozgástér biztosított, mivel meghaladja a szabadságvesztés büntetéssel immanensen együttjáró sérelmeket. Hangsúlyozandó, hogy az Indítványozó ezen - éveken át tartó - sérelmeiért semmilyen kompenzációt nem kapott a Törvényszék határozata értelmében. A kinzás- és embertelen bánásmód tilalma jellegéből fakadóan olyan alapjog, melynek sérelme sokszor csak utólagos kompenzációval orvosolható. Jelen ügyben a büntetés-végrehajtási intézetek állapota miatt az állam nem képes biztosítani az emberhez méltó fogvatartási körülményeket, pedig erre kötelezettsége lenne. A jogsértést súlyosítja, hogy mindezért kárpótlást sem hajlandó nyújtani. Az állam - és a nevében eljáró bíróságok ezen mulasztása - egyértelműen az Alaptörvény III. Cikkébe ütközik. egyben az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt bírósághoz való jogot is sérti.

Bírósághoz fordulás jogának megsértése

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Alaptv. XXVIII. cikk (1) bekezdése tehát deklarálja a tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint pedig - 3027/2018. (II. 6.) AB a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98-99.)

Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony birói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a birói út igény bevételenek formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előirt garanciaképpen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony birói jogvédelem igényét is" (Indokolás [24]). Az Alkotmánybírósággal összefüggésben azt is rögzítette, hogy a bírósághoz való fordulás alapvetőjoga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a félpozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői" a bírósági eljárásnak. Alaptörvényben biztosított jogaik van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogait és köteleseiket elbírálja s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt, és arról, hogy lehetőség legyen a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére. [59/1993. (XI. 29.) AB határozat].

Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata kapcsán a szükségességi-arányossági teszt alkalmazása is indokoltá válik. Az Alkotmánybíróság III/1522/2014. számú 2014. november 11-én kelt határozatában mondta ki a következőket: "A jelen ügyben azt kellett megvizsgálni, hogy a keresetindítási határidő rövidege, mint a bírósághoz való fordulás jogának, valamint a tisztességes eljáráshoz való jognak a korlátozása megfelel - e az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt szükségességi - arányossági tesztnek, mely szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos értékvédelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. " [említett határozat 152.]. Figyelemmel arra,

hogy a T. Alkotmánybíróság több döntésében is hivatkozta és rendszeresen figyelemmel van a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára, az alábbiakban a bírósághoz való jog kapcsán ezen fórum gyakorlatát is hivatkozzuk. Az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot, melynek immanens része a bírósághoz való fordulásjoga is. EJEB értelmezésében a bírósághoz való jogot, egyik aspektusa a hozzáférésjoga, azaz a bíróság előtti eljárás megindításához való jog (Golder kontra Egy'eszült Királyság, § 36). A "bírósághoz való jog" és a hozzát'érés joga nem abszolútjogok. Korlátozásoknak vethetők alá, de ezek nem szűkíthetik vagy csökkenthetik az egyének hozzáférését olyan módon vagy mértékben, amely már ezen jog lényegét vonná el (Philis kontra Görögország, § 59; De Geouffre cle la Pradelle kontra Franciorszug, § 28, és Stunev kontra Bulgária [GC], § 229). A bírósághoz való hozzáférés jogának "gyakorlatinak és hatékonynak" kell lennie (Bellet kontra Franciuország, § 38). Egy fellebbezés vagy egy bíróságifelülvizsgálatikérelem benyújtására vonatkozó tbrmai követelményeket és betartandó határidőket megszabó rendelkezések célja, hogy biztosítsák az igazságszolgáltatás megfelelő működését és - különösen - a jogbiztonság elvével való összhangot. Ezzel együtt a kérdéses szabályok, illetve azok alkalmazása nem akadályozhatja meg a peres feleket egy rendelkezésre álló jogorvoslat igénybe vételében .

Így az ügy speciális körülményeitől függően ezen jog gyakorlati és hatékony jellege csorbulhat, például: olyan eljárásjogi korlátok miatt, amelyek kizárják vagy korlátozzák a bírósághoz való fordulás lehetőségét. A nemzeti bíróságok különösen szigorú eljárásjogi jogértelmezése (eltúlzott formalizmus) megfoszthatja a kérelmezőket a bírósághoz való hozzáférés jogától (Percz de Rada Cavaniiles kontra Spimyolor'izág, § 49; Miragall Escoluno kontra Spanyolország, § 38; Sociéte anonyme Sotiris és Nikos K.oitras ATTEE kontra Görögország, § 20). Továbbá, a bírósághoz való jogba nemcsak eljárás megindításának joga tartozik bele, hanem a jogvita bíróság általi eldöntéséhez való jog is.

Bv. tv. 10/A. § szerinti kártalanítási eljárással kapcsolatban külön kiemelendő, hogy rendkívül problematikus jogalkotói megoldás az, hogy a kártalanítás alapvetően polgári jogi jellegű intézményére egy attól teljesen idegen és ezért rendkívül nehezen alkalmazható büntetőjogi eljárástörvény kell alkalmazni. A polgári perrendtartás jogerőfogalmát alkalmazó bírói gyakorlat alapján a jelen beadványban támadott bírósági döntések elképzelhetetlenek lennének, mivel a BH2002. 235. számú legfelsőbb bírósági határozat, kimondta, hogy az ítélt dolog tárgya: a keresettel érvényesített jogról való döntés, az annak alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések" - vagyis egy olyan végzés, amiben a kérelem tárgyáról nem hoztak döntés. csupán az előterjesztés módját vizsgálták nem teheti ítélt dologgá a kérelem tárgyát is. Az Alaptörvény az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és az esetek többségében alkalmas eljárásraad jogot. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a bírósági eljáráshoz biztosít jogot, és nem azt garantálja, hogy annak eredménye minden esetben helyes lesz, ugyanakkor a bíróságnak a megsértett jogról vagy vitássá tett dologról magáról kell érdemben döntenie - egy olyan bírósági döntés, ami egy beadvány tárgyát nem vizsgálva a formai hiányosságok alapján hozta döntését - és nem a megsértett jogról döntött - nem keletkeztetheti az ügytárgyának ítélt dologgá válását.

Jelen ügylényege, hogymiután kérelme tárgyában nem hozott érdemi döntést egy bírói fórum - arra hivatkozva, hogy az nem felel meg bizonyos formai követelményeknek - Indítványozó az ismételten előterjesztett és minden formai és eljárási előírásnak megfelelő kérelmének jelentősebb része azért kerül ismételten elutasításra, mert az eljáró bíróság szerint korábban már született egy ezzel kapcsolatos érdemi határozat. Tehát a bíróság anyagi jogerőt tulajdonított egy olyan határozatnak, aminek nem volt tárgya az ügy érdemének eldöntése - hanem éppen ellenkezőleg, az Indítványozónak felrótt formai hiányosság miatt a bíróság elutasította az érdemi vizsgálatba bocsátkozást.

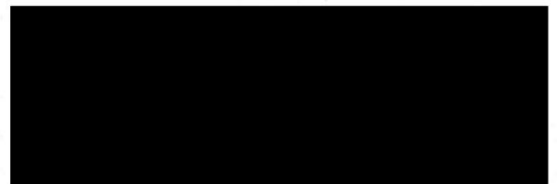
A 2010. május 22. napjától 2018. április 12. napjáigterjedő időszakra a kérelem ugyanis anélkül került elutasításra, hogy a Bv. Csoport bármilyen érdemi megállapítást tett volna Kérelmező elhelyezési körülményeire, a részérebiztosított mozgástér/élettér nagyságára vagy egyéb ehhez kapcsolódó- a kérelemben sérelmezett - körülményre. Nyilvánvaló, hogy az a megállapítás, hogy Kérelmező kártalanítási igényét ezen időszakra korábban érvényesítette teljes mértékben abszurd, tekintettel arra, hogy egy - egyébként a Bv. tv-ben nem szereplő megtagadási okra hivatkozva - fonnai hiányosságmiatt utasították el a kérelmét. Emellett a Bv. tv. 10/A. § (4)-(6) bekezdéseiben foglalt feltételek - határidő, 144/B. § szerinti panasz előterjesztése, nyilatkozatok - teljesültek, a kérelem érdemi elbírálásának semmilyen akadálya nem volt. A teljesség kedvéért utalok 2/2015. számú büntető jogegységi határozatra, mely meghatározza az anyagi jogerő fogalmát. ami szerint az anyagi jogerő az ügy tárgyának végleges, minősített kötőerővel történő lezárását jelenti, vagyis ítélt dolgot (res Uidiccitat) eredményez. Jelen esetben ilyen határozat nyilvánvalóan nem született. Ebből következően tehát a Balassagyarmati Törvényszék Bv. 484/2018/4. számú és az azt helyben hagyó 3 Beüf.495/2018/2. számú végzéseinek Alaptörvény-ellenességét az okozza, hogy úgy fosztja meg a bírósághoz való jogától az Indítványozót az ítélt dolog intézményére hivatkozva, hogy az ügy tárgyában érdemi döntéskorábban sem született. Az ítélt dolog jogintézményének nyilvánvalóan téves és Alaptörvénybe ütköző értelmezésével - az eljáró bíróság megfosztotta Indítványozót a bírósághoz való fordulás jogától. A bíróság ilyen értelmezésében fontos tényező lehetett, hogy a büntetőjog eljárásjogi szabályait kénytelen alkalmazni egy polgári jellegű - kártérítés-jog tekintetében, ahol a formai hiányosságmiatti elutasítás nem tekinthető ítélt dolognak. Az EJE Beszétjoga alapján is tehát jelen esetben az eltűnt formtilivnus közvetve - egy másik eljárásban - okozta a bírósághoz fordulás jogának teljes kiüresítését.

Mindezek alapján felmerül a kérdés, hogy abban az esetben, amikor a döntés tartalmi helyességéről - már ami az eljárás tárgyát képező jog vonatkozásában felmerülhet - nem is lehet beszélni, mivel a döntés ilyen tartalommal nem rendelkezik, állhat-e arányban a legitim cél - feltéve, hogy ilyen cél egyáltalán azonosítható - a korlátozással. A választei-mészetesen egy határozott nem, hiszen még a legitim cél meglétének esetében sem szűkíthetik vagy csökkenthetik az egyének hozzá férését a bírósághoz olyan módon vagy mértékben, amely már ezen jog lényegét vonná el, teljesen kiüresítve azt, mint jelen esetben is. A korlátozás a feltétlenül szükséges mértékct messze túllépte, tehát aránytalan volt, ami egyértelműen az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésének sérelmére vezetett.

KÉRELEM

Összegezve a fent részletesen kifejtett indokaimat, kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Balassagyarmati Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának 38.Bv.456/2020/2 számon hozott és az azt helyben hagyó, Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bpkf.313/2020/8 számú, végzése sérti az Indítványozó Alaptörvény III. Cikk (1) bekezdésében biztosított kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmát. az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (1) bekezdésében biztosított bírósághoz való fordulás jogát. ezért mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket semmisítse meg.

Kelt: Budapest 2021.02.16.

Indítványozó